

Ihysninger, der ere fremlagte, eller igennem den Forhandling, der er ført, er givet noget egentligt Bevis for, at det var særdeles nødvendigt at gaa til noget saa ekstraordinært som Oprettelsen af et nyt Herredsfogedembede. Det er en ganske ekstraordinær Ting, og det forekommer mig saa meget mere underligt, som der jo har været alvorlig Tale i denne Rigsdagssamling om, at vi skulde snart gaa til en Forandring af vor Retspleje, hvoraf ogsaa vilde følge en meget væsentlig Forandring af Embedsforholdene. Ved at tilraade nu, hvad jeg for min Del vil gøre, nemlig at stemme imod Lovforslaget her, opstaar der ganske vist den Ulempe, at man ikke kan saa Tingstedet for Stads Herred forlagt til Esbjerg, hvilket jeg vilde ønske for det rimeligste og rigtigste, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) udviklede forleden for os; men jeg antager ikke, at det vil være noget saa særdeles stort Onde, om Beboerne af Stads Herred endnu et Aars Tid skulde tage til Varde i Stedet for til Esbjerg, og jeg vil derfor anbefale dem, der ikke ønske at fortsætte paa den Vej, som vi synes at være inde paa i denne Samling, at oprette ny Embeder, og det endog-saa ret bethdelige Embeder, at stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Ordføreren (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgtres]): Jeg havde ikke ventet, at der skulde blive nogen Forhandling om denne Sag i Dag, da der er Spørgsmaal om dens endelige Vedtagelse. Naar det blev sagt af den sidste ærede Taler, at der ikke var ført noget Bevis for, at det er nødvendigt at oprette et nyt Embede, da maa det grunde sig paa, at det ærede Medlem hverken har gjort sig bekendt med det fremsatte Lovforslag eller med Betænkningen eller med Forhandlingen om denne Sag sidste Lørdag, thi at de nuværende Forhold ere bragte til Vejle i den Ggn, det har, som jeg ogsaa fremhævede ved 2den Behandling, Lovgivningsmagten Skyld i, og jeg har fremhævet, at der med stor Beskæftning er anlagt en Havn, og man kan sige, at der op af Jorden er stude en Købstad, thi vel har Esbjerg ikke Købstadrettigheder, men der er en hel Del Købstæder, der ere mindre end Esbjerg, og Forholdene ere saaledes, at man ikke uden videre kan flytte Stads Herreds Retskontor fra Varde til Esbjerg uden at gøre stor Uret imod den Del af Stads Herreds Befolkning, som ligger nærmest Varde, thi saa komme de til at tage til Esbjerg for at søge deres Retskontor, i Stedet for at de nu kunne tage til Varde, og Forholdene ere endelig saaledes med Hensyn til Varde Køb-

stad og Vester Herreds Jurisdiktion, at naar man ikke vil udsætte sig for noget efter min Formening værre, kan denne Jurisdiktion efter min Mening ikke taale en Forsøgelse. Jeg kan heller ikke se, at der er nogen Grund til af Hensyn til den foreslaaede Retsreform at udstyde Vedtagelsen af dette Lovforslag, selv om man tænker sig, hvad det ærede Medlem maaste gaar ud fra, at der i en nær Fremtid kan opnaas Overenskomst om en Retsreform, hvad jeg ikke ved, lige saa lidt som det ærede Medlem. Selv om det skulde ske, vilde det dog tage lang Tid at føre den ud i Livet. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for Lovforslagets endelige Vedtagelse, og jeg haaber, at det ærede Medlem vil blive ene om at stemme derimod. Jeg vil dog se, om det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) vil stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse, thi skulde man virkelig komme dertil, saa maa man gaa den Vej, som Udvalgets Forhandlinger have anvist, at ophæve Birkedommerembedet paa Fano. Hvis Sagen igen skal optages af Udvalget, vil det blive den Vej, som Udvalget vil gaa.

Forsgaard: Ja, det skal jeg give det ærede Medlem Ret i, at det maaste vil være lidt vanskeligt for den nordligste Del af Stads Herred at skulle gaa til Esbjerg, men dog ikke værre, end det bliver for Beboerne i Esbjerg at skulle gaa til Varde, saa at i og for sig vil der ikke ske stor Skade derved. Jeg skal indrømme, at det maaste vil være rigtigt at lægge de nordligste Sogne af Stads Herred til det Rector, der bliver i Varde; men jeg kan ikke se, at Forholdene derovre ere saa abnorme, at det skulde være nødvendigt at gaa til et saa ekstraordinært Skridt som at oprette en ny Jurisdiktion og et nyt Embede. Selv om den ærede Ordfører ikke har nogen Tillid til den Retsreform, som han for et Par Maanedes siden interesserede sig meget for, hvad jeg for øvrigt ogsaa gjorde, saa er det dog et Spørgsmaal, der staar paa Dagsordenen, og vi, der den Gang stemte derfor, ønske, at det skulde blive paa Dagsordenen. Hvis der har været nogen Alvor i den Mening, at Retsreformen ikke skal stydes ud til en fjern Fremtid, saa vil det være rigtigt nu ikke at være mere ved disse Spørgsmaal end høist nødvendigt, og jeg kan ikke erkende, at der i dette Tilfælde er nogen Nødvendighed derfor. Jeg vil gerne tro, at som Forhandlingerne i den foreliggende Sag ere gaaede, og saa stort som Mæltallet er, vil der ikke blive mange, der ville stemme imod Lovforslaget, og maaste vil jeg blive alene derom, men jeg vil dog